

ಹಿರಿಜೀವ

ಎಂಬ

ಆಕರ ಗ್ರಂಥ!

ಅಜ್ಜೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿದ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸತ್ಯಗಳು

ಯಾವುದೇ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡದೆ, ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಓದದೆ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳಿಂದಲೇ ಅಜ್ಜೆಯರು ಹೇಳುವ ಅದೆಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ತ ಹಾಗೂ ಸಕಾಲಿಕ ಎನಿಸುತ್ತವೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಜೀವವೊಂದಿದ್ದರೆ ಆಕರ ಗ್ರಂಥವೊಂದು ಇದ್ದಂತೆಯೇ!

■ ಡಾ. ವಿನಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಪ್ರಾಣಿಜೀವಿಗಳ ನಡವಳಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪುಸ್ತಕವೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಾಣಂತಿಯರ ಮನಸ್ತಿಯೂ ಎದೆಹಾಲಿನ ಉತ್ತತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ ಎಂದಿತ್ತು. 'ತಾಯಿಯ ಮನಸ್ಸು ಸದಾ ಪ್ರಫುಲ್ಲವಾಗಿರಬೇಕು. ಬಾಣಂತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಚಿಂತೆ, ದುಗುಡ, ಒತ್ತಡ ಅಥವಾ ಅಸಮಾಧಾನವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎದೆಹಾಲಿನ ಪ್ರಮಾಣವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ' ಎಂದೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಇಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಓಡಿತ್ತು.

ಆಗ ನಾನು ಚೊಚ್ಚಲ ಬಾಣಂತಿ. ಮಗು ಮತ್ತು ಬಾಣಂತಿಯ ಆರೈಕೆಗೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ನನ್ನ ಅಜ್ಜೆ (ಗೌರಮ್ಮ) ಯೂ

ನಮ್ಮೊಡನಿದ್ದರು. ಆರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಏಳೆಂಟು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಿದ ಅನುಭವ ಅಜ್ಜೆಯದು! ಬಹಳ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ಮಗುವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಏರಿದ ದೇಹದ ತೂಕ ಹಾಗೂ ಊದಿದ ಕಾಲ್ಸರಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಲುಂಗುರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದವು. ಪ್ರಸವದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನಂತಾಗಿದ್ದ ಕಾಲ್ಸರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ನನಗೆ ಕಾಲುಂಗುರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ತೆಗೆದಿಡಿದ ಕಾಲುಂಗುರಗಳಿಗಾಗಿ ಪರ್ಸನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕಾಲುಂಗುರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆಸೆಯಿಂದ ಕಾಲುಂಗುರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದ ನನಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿತ್ತು. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಾಗ 'ಹೊಸದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡರೆ ಸರಿ ಬಿಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಆದರೆ, ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವನ್ನು

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಗು ಮಲಗಿದ ಸಮಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಾನು ಅಣಿಯಾಗಿ ಅಜ್ಜೆಯೊಂದಿಗೂ ಅಥವಾ ಅಮ್ಮನೊಂದಿಗೂ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಮಗುವಿನ ಕೆಲಸಗಳೇ ಸಾಕಷ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ತುಸು ಕಷ್ಟವೇ ಆಗಿತ್ತು.

ದಿನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಬಾರಿ ನಾನು ಪರ್ಸನ್ ತೆಗೆದು ಕಳೆದು ಹೋದ ಕಾಲುಂಗುರಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕುವುದು ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಇದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ್ದ ನನ್ನ ಅಜ್ಜೆ ನಾನು ಒಳಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆದು ಪಿಸುಮಾತಿನಲ್ಲಿ 'ಅವಳಿಗೆ ಇವತ್ತೇ ಹೋಗಿ ಕಾಲುಂಗುರ ಕೊಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ.. ನಾನು ಮಗುವಿನ ನೋಡೋಡೋಡಿ' ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕುತ್ತರವಾಗಿ ನನ್ನ ಅಮ್ಮ 'ಅದಕ್ಕೇನು ಅವಸರ ಈಗ.... ಮಗು ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡದಾದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟರಾಯಿತು ಬಿಡು' ಎಂದಿದ್ದರು.